

хора на цѣлия свѣтъ. Има хора, които живѣятъ съ неговото учение, и по неговия примѣръ. Тия хора се казватъ „Толстойсти“.

Въ тая книжка на „Веселушка“ даваме портрета на тоя великъ старецъ и нѣколко малки негови разказчета.

Зърно колко кокошо яйце.

ПРИКАЗКА.

отъ Л. Толстой.

Веднѣжъ дѣца намѣрили въ една долина нѣщо като кокошо яйце, съ дия по срѣдата, прилично на житно зърно. Нѣкой си минувачъ видѣлъ това нѣщо у дѣцата, купилъ го за рупче, отнелъ го въ града и го продалъ на царя за голѣма рѣдкость.

Повикалъ царя мждрецитѣ и имъ заповѣдалъ да познаятъ, какво нѣщо е това — яйце или зърно? Мислили мждрецитѣ, мислили и не могли нищо да кажатъ. Това „нѣщо“ стояло на прозореца. Влетѣла кокошка, почнала да го кълве и го прокълвала. Всички видѣли, че това е зърно. Дошли мждрецитѣ и казали на царя:

— Това е житно зърно.

Учудилъ се царя и заповѣдалъ на мждрецитѣ да узнаятъ гдѣ и кога се е родило това зърно. Мислили мждрецитѣ, мислили, търсили изъ книгитѣ — нищо не намѣрили. Отишли при царя и му казали:

— Нищо не могохме да узнаемъ, царю честити. Въ нашитѣ книги нищо за това не пише. Нека попитаме селенитѣ — не знае ли нѣкой отъ по-старитѣ, кога и кждѣ такова жито се е раждало.

Пратилъ царьтъ да повикатъ нѣкой по-старъ селенинъ. Търсили, търсили, намѣрили единъ старецъ и го